

честностъ, а така сжщо и за това, че съ Вашата приветливостъ сте могли да привлѣчете въ нашата магазія много дами, съ една дума разширилисте търговията ни, вслѣдствие на което ний рѣшихме да тя направимъ съдружникъ.

Цѣль-та на Налитаева била да стане съдружникъ, защо сега искали да го приемнатъ безъ капиталъ. Единствено за неговото лично достоинство което никакъ не очаквалъ.

— И тъй отъ 1-ий идущий мѣсецъ, ще прибавимъ къмъ фирмата си: „Братии Раздѹевѣ“ и Вашето име.

— О, Теодоръ Ивановъ! Да повѣрвамъ ли?

— Това е тъй, но до като не стане не говорете никому.

Въ същото врѣме се отворила вратата, званеца задрѣнкалъ и въ мазжта влѣгла мищурийка, твърдѣ елегантна дама. Раздѹевъ отишелъ въ канторчетото си, а Налитаевъ стоялъ задъ масата, въпросително като глѣдалъ на дамата.

Дамата поискала една материя.

— Да бжда ли увѣрена, че тази материя не избѣлева послѣ пране? Попитала тя, Налитаева, като разглѣждала материята.

— Г-джа, казалъ той, азъ знаа навѣрно, че тази материя не трѣба да се пере.

— Какъ? Оставеното обявление на прозо-реца тъй казва, да не сте погрѣшили?

— Не, вчера дохожда една да пазарува, която купи отъ насъ сжщата материя и послѣ се оплаква, че слѣдъ прането съвсемъ избѣдела.